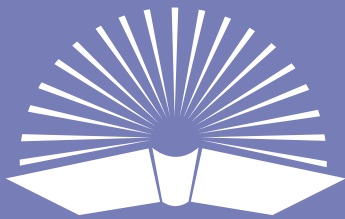

myShliach
מהלקה לדוברי עברית

חברותא

חומר לימוד שבועי

פרשת
קדושים

myshliach.net

קדושים

לקו"ש חלק א' ע' 247 ואילך
מתורגם ללה"ק

העתידה, החסידות, מיועדת לכל
ישראל –

כך גם אהבת ישראל, כללות כל
התורה²⁹ – והבעש"ט קבע אותה כיסוד
בחסידות – נוגעת לכל ישראל.

טז. על כל יהודי לעסוק באהבת
ישראל להשפיע ליהודי שני, ודבר זה
תועלת גם לו עצמו, כמאמר רז"ל³⁰ על
פסוק: "רש ואיש תככים נפגשו –
מאיר עיני שניהם ה'" כו', "עשיר ורש
נפגשו עושה כולם ה'", וכדרך שהדבר
לגבי רש ועשיר מבחינה גשמית כך
הדבר לגבי רש ועשיר מבחינה רוחנית:
ע"י השפעת העשיר לרש נותן הקב"ה
גם לעשיר.

המשנה³¹ אומרת: "איזהו חכם
הלומד מכל אדם". כלומר – יש לכל
אדם ענין מסוים אותו אפשר ללמוד
ממנו, ואם כן – כל אדם עשיר לגבי
ענינו המסוים. נדרש, איפוא, מכל
"עשיר" שיתן לחברו החסר את הדבר,
ואז יינתן לו מלמעלה החסר לו.

יד. כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר על
שלש "תורות" ששמע הרה"ק
מברדיטשוב מן הבעל-שם-טוב, ואחת
מהן:

"כל תורה שאין עמה מלאכה – סופה
בטילה"²⁷. משמעותה של "מלאכה"
היא התעסקות באהבת ישראל. כדי
שיהיה קיום לתורה חייבת להצטרף
אליה התעסקות באהבת ישראל.

"תורה" זו השפיעה על הברדיטשובי
שהתנהגותו בכל ימיו תהיה התעסקות
באהבת ישראל.

טז. העובדה שהסיפור הגיע אלינו
מוכיחה שהדבר נוגע לנו. שכן כל דבר
הוא בהשגחה פרטית לשם הוראה
בעבודת ה'.

– כשם שביחס לכלל ענין החסידות
אמר אדמו"ר הזקן שאינו שייך לכת או
מפלגה כי אם לכלל ישראל

– שהרי החסידות מהוה הכנה
לגאולה העתידה²⁸ שתהיה לכל
ישראל, ולפיכך גם ההכנה לגאולה

והמצוות, ובכלל זה תורת החסידות, כמובן, ולהרבות בהשתדלות שיהודי ישמע דבר חסידות. בכך אין להסתפק, כי אם לעשות את השני ל"טופח על מנת להטפוח", שכן רק כשה"מקבלים" של אדם הופכים ל"משפיעים" יודע הוא שהשפעתו נקלטה בהם.

ובהתאם לדיוק שבלשון: "יפוצו מעינותיך חוצה". מעיין הוא כזה הנמשך הלאה, כפי שהרמב"ם³³ אומר לגבי בריכה שאין לה דין של מעין כשהיא נפסקת ואינה ממשיכה בדרכה.

יח. אחת מדרכי ההשתדלות לקרב יהודי היא לעשות עמו חסד גם בגשמיות. נוסף על כך שדבר זה עצמו נכלל באהבת ישראל – מסייע הדבר לקירובו לרוחניות. אין להמתין ולתלות גשמיות ברוחניות דוקא – "בתנאי" כו' – כי אם להיטיב גם בגשמיות, מבלי להעמיד כל תנאי, והרי זה הדבר שנוצר והתחדש ע"י הבעש"ט בדרך העבודה של הצדיקים הנסתרים. בשנת תבוא עליו ברכה³⁴. יט. אם מכל אדם נדרשת התעסקות באהבת ישראל – כל שכן הדבר מזה שההשגחה העליונה הביאה אותו למקום בו קיים מיעוט של תורה ומצוות. במקום שאין אנשים מוטלת חובה (וזכות) של "השתדל להיות איש"³⁵.

יז. דבר זה נאמר הרי במפורש בגמרא – שכאשר חסרה השפעה על הזולת חסר ה"מאיר עיני שניהם הוי'", העוזר שמלמעלה, ויתרה מזו – כפי שמפורט שם – העשיר נעשה עני. מובן, איפוא, שתורה שאין עמה אהבת ישראל סופה בטילה.

אלא שהבעש"ט הסביר עוד שכדי שתתקיים התורה לא די באהבת ישראל סתם, כי אם דרושה בכך מלאכה, וכלשון הבעש"ט: התעסקות באהבת ישראל.

פירושה של התעסקות, כהסבר כ"ק מו"ח אדמו"ר³², הוא – דמיון לבית עסק. דרכו של בעל עסק, של סוחר, אינה לשבת בביתו עם סחורתו ולהמתין עד שמישהו ייודע שיש לו סחורה וידע את ערכה ויבוא לקנות. הסוחר פותח חנות במקום בו מצויים עוברים ושבים רבים, ותולה שלט כדי שכל העוברים ידעו שכאן נמצאת סחורה. גם בכך אין הוא מסתפק: הוא הולך ומפרסם ומציין את שבח סחורתו ומנסה לשכנע אנשים שיקנו אצלו, הוא מרבה בהשתדלות שיקנו סחורתו.

כ"ק מו"ח אדמו"ר התייחס אז לעסק התורה והמצוות. הדברים אמורים גם ביחס להתעסקות באהבת ישראל. יש להשקיע השתדלות מרובה להיטיב ליהודי, להשפיע לו מכל מה שיש לו, להסביר לו את יקר ערך התורה

אותך ואת בנך ואת בתך.

זו תועלת וטובה פרטית שתצמח לו מכך, אך מלבד זאת יסייע הדבר להבאת הגאולה הכללית, וכהבטחה⁴⁰ שע"י הפצת המעינות חוצה – קא אתי מר בעגלא דידן בקרוב ממש, אמן.

(משיחת ב' דחג השבועות, תשח"י)

כ. הענין האמור רמוז גם במשנה: "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא" – הנאמרת כהקדמה לפרקי אבות, ובמשנה הראשונה: משה קבל תורה מסיני.

מסכת אבות נלמדת הרי בשבתות בין פסח לשבועות כהכנה לקבלת התורה. וראשית ההכנה היא, איפוא, ההתעסקות באהבת ישראל, הרמוזה בשתי משניות אלו.

כא. עלול אדם לטעון: לשם מה עלי להקדיש זמני לזולתי, בשעה שמוטב לי להקדיש זמן זה לשבת וללמוד. כלפי כך באה ההוראה: כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא. – אי אפשר לדעת מי נעלה ממי. העולם הזה הוא עולם הפוך⁴¹ ולפיכך חושב אדם שהוא נעלה מן השני והוא עורך חישובים של אי כדאיות לטפל בו, אך העולם הבא הוא "עולם ברור", ובו עשוי להתברר כי המצב הפוך.

כל היהודים, אתם יש לו מגע, יש

ואשר לטענתו כי מוטב לו לשמור את עצמו, לברוח משם, בחינת "ואני את נפשי הצלתי" – עליו לדעת כי יש כאן ענין של פיקוח נפשות, וכשמדובר בפיקוח נפשות אסור לערוך חישובים כאלה. מאחר שההשגחה העליונה הביאה אותו לשם – הטילה עליו שליחות, והעניקה לו כוחות, לעשות את המקום למקום תורה ומצוות.

הגמרא³⁶ מספרת שרב ורב כהנא וכו' הגיעו לבבל, כלומר – הקב"ה זימן סיבות כאלה שאילצו אותם לבוא לשם. בבבל היו מספר מקומות בהם היתה לקויה הזהירות בענינים מסוימים – שבת, בשר בחלב וכו'. רז"ל³⁷ מציינים מקום כזה בשם "בקעה" – מקום פרוץ הנמוך יותר מן המישור. כשהגיעו לשם גדרו גדר לבקעה.

ככל סיפורי רז"ל גם סיפור זה אינו ענין של היסטוריה וכדומה, כי אם הוראה בחיים: יהודי צריך לדעת כי כשהוא בא למקום מסוים הרי זה בהשגחה פרטית כדי שיעשה את המקום למקום תורה ומצוה, ועליו לדעת כי זו כוונת שליחותו.

וע"י מעשה הצדקה בגשמיות או ברוחניות – "צדקה תרומם גוי" – "נעשים מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה"³⁸, כמאמר רז"ל³⁹: אתה החיית נפשו של עני – למחר מחיה הקב"ה

אחר כתלנו", המשיח עומד לבוא כל רגע, אחכה לו בכל יום שיבא, ולא רק הצעיר שבחבורה כי אם גם הזקן שבחבורה יזכה לביאת המשיח בימיו – ישיב לו הלה, איפוא, את חסדו בעולם הזה.

כג. אך כשאדם עושה חסד לחברו עליו להשמר ממהשבה של "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה". יש לזכור – כפי שמובן מן המשנה האמורה – שהדבר בכוחו של משה שאוהב ישראל היה ומסרה ליהושע⁴², ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים, וכן הלאה, עד לרבותינו שבכל דור ודור – אתפשטותא דמשה שבכל דרא ודרא⁴³ וכו'.

(משיחת ש"פ שמיני תשי"ב)

להם ודאי חלק לעולם הבא. את הזולת יש תמיד לדון לכף זכות. לגבי האדם עצמו עלול להתעורר ספק, שכן על כל פשעים תכסה אהבת עצמו, ואל תאמין בעצמך כו', ואם ייטיב עתה לשני – יגמול הוא לו לעולם הבא: "הוא בגן עדן ורבו שלמדו תורה, והביאו לחיי העולם הבא, בגיהנם?", ומשום כך יתכן שהדבר יגרום להוצאת רבו בגללו. כשיקרב את האחר, וע"י כך הוא נעשה לרבו, יטען הלה בעולם הבא: "איני מסוגל להיות ללא רבי", ולכן יוציאוהו בגללו מן הגיהנם וישיבוהו בגן-עדן.

כב. כך היה בעבר, ברם, עתה אין צורך להמתין עד לאחר מאה ועשרים שנה, שכן יתכן שהלה יחזיר גמולו בעולם הזה. הרי "הנה זה עומד

קדושים

מתורגם ללה"ק

בְּפָרְשֵׁתְנוּ אָנוּ מְצוּיִם עַל אֲהַבַּת-יִשְׂרָאֵל. וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעְיָךְ
כְּמוֹךְ. הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב קָבַע אֶת אֲהַבַּת-יִשְׂרָאֵל כִּיסוּד
בְּחֻסֵּידוֹת, כֹּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל צָרִיךְ לַעֲסוֹק בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.
כֹּל אֶחָד צָרִיךְ לְהַעֲנִיק לַיהוּדֵי שְׁנֵי, לְתַת וּלְהַשְׁפִּיעַ עַל
יְהוּדֵי אֲחֵר.

כְּאֲשֶׁר יְהוּדֵי עוֹסֵק בְּאַהֲבַת-יִשְׂרָאֵל, מְקָרֵב וּמְשַׁפֵּיעַ עַל
יְהוּדֵי, הוּא מוֹעִיל בְּכַף לֹא רַק לְחֵבְרוֹ אֲלָא מְבִיא תוֹעֵלֶת
מְרֻבָּה גַם לְעַצְמוֹ. כְּמוֹ עֲשִׂיר הַנּוֹתֵן צְדָקָה לְעַנִּי. הָעַנִּי
הַרוֹיַח מְכַף שְׁנַתְנוֹ לוֹ צְדָקָה – יֵשׁ לוֹ עֲכָשׁוֹ כֶּסֶף. וְגַם
הָעֲשִׂיר הַרוֹיַח! כְּשֶׁהָעֲשִׂיר נוֹתֵן מְשָׁלוֹ לְעַנִּי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְשַׁלֵּם לוֹ וְנוֹתֵן לוֹ הַרְבֵּה מְאוֹד. כִּדְאִי לוֹ לְעֲשִׂיר לְתַת
צְדָקָה.

גַם מִי שֶׁהוּא עֲשִׂיר בְּרוּחָנִיּוֹת, יֵשׁ לוֹ יְדִיעוֹת, חֲכָמָה,
מִדוֹת טוֹבוֹת. יֵשׁ לוֹ עֲשֶׂר רוּחָנִי – וְהוּא נוֹתֵן מְשָׁלוֹ לְזוּלָתוֹ,
מְשַׁפֵּיעַ עַל יְהוּדִים, מְלַמֵּד אוֹתָם וּמְקָרֵב אוֹתָם, לֹא רַק הֵם
נִהְנוּ מְכַף, אֲלָא גַם הוּא עַצְמוֹ, הָעֲשִׂיר, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-

הוא יתן לו עכשו כל מה שחסר לו!

איך צריך לעסוק באהבת-ישראל? – כמו סוחר שיש לו עסק. בעל-עסק איננו יושב בבית עם הסחורה שלו וממתין שיודע למישהו שיש לו סחורה, וישמע על מעלותיה של סחורה זו, ויבוא לקנות. לא כך בונים עסק!

סוחר שמעניין למכור את סחורתיו פותח חנות במקום בו יש הרבה עוברים ושבים, ותולה על החנות שלט המכריז על הסחורה. בזאת הסוחר עדין אינו מסתפק. הוא הולך ומפרסם את סחורתו, מספר על מעלותיה, משכנע אנשים לקנות אצלו. הסוחר משתדל מאוד שיקנו כמה שיותר סחורה.

כך צריכים לעסוק במצות אהבת-ישראל. לא לשבת ולהמתין אולי יזדמן לנו לקיים את המצוה הזו, אולי מישהו יבוא ויבקש. צריך לחפש את הקונים ולשכנע אותם לקנות, כמו שעושה סוחר מצלח. צריך להשתדל בכל דרך לעשות טובה לעוד יהודי, להשפיע לעוד יהודי ממה שיש לנו. להסביר לכל יהודי עד כמה יקרות התורה והמצוות, לדאוג שילמד חסידות.

ולא להסתפק בכך! ההשפעה על יהודי צריכה להיות כזו, שתגרום לכך שהוא עצמו יתחיל להשפיע על יהודים נוספים.

סנגורן של ישראל רבי לוי יצחק מברדיטשוב, כך סיפר כ"ק אדמו"ר הריי"צ, שמע מהבעל שם טוב שלוש תורות. אחת מהן על מאמר המשנה באבות ש"כל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטילה וגוררת עוון". מלאכה, הסביר הבעל שם טוב, הכוונה היא לאהבת ישראל והמשנה באה לומר שכל לימוד של יהודי חייב שיוביל בסופו של דבר לאהבת ישראל.

את תורה זו במיוחד אימץ רבי לוי יצחק לעצמו במשך כל ימי חייו, ואך ידוע ומפורסם הוא היחס החם והמבט החיובי שהיה לו על כל יהודי ויהודי עד שנקרא שמו בפי כל - 'סנגורן של ישראל'.

התמיהה:

מאמר המשנה באבות, כפי הסברו של הבעל שם טוב, דורש בוודאי לימוד מעשי עבור כל אחד מאתנו, מה לומדים אנו מזה אם כן.

הפתרון:

אהבת ישראל הינה חלק חשוב מאין כמוהו בזירוז הגאולה השלימה. אסור לנו להתעלם מאפשרות לעזור ליהודי ולהתנהג אליו באהבת ישראל. אבל יש כאן נקודה נוספת. לא הכוונה רק שמדי פעם, כשצריך ומבקשים ממנו, אנו אוהבים יהודים. המשנה מגדירה את 'אהבת ישראל', כמו שראינו, במילה "מלאכה". ובדוקא, בשביל לומר לנו שעלינו להתעסק בזה כמלאכה, לחפש אפשרות של לעזור ליהודי נוסף מתוך שמחה ומאוד פנים, וברור הדבר ומובטח לנו שכאשר נתנהג באהבת ישראל לא רק שלא יגרע מחלקנו, כי אם בדיוק להיפך - רק נרוויח מזה בכפל כפליים הרבה יותר ממה שהוצאנו.

שליחות כהלכה

בדרכו חזרה הביתה הוא עבד דרך אחד מהשווקים שמצויים לרוב בפרומוסקה. הוא הסתובב בינות לדוכנים, מחפש אחרי מציאות מעניינות. כשהגיע לדוכן הפירות עצר על מקומו בתדהמה. באחד הדוכנים היה פרי חדש שלא ראה אף פעם קודם לכן. זה לא מה שהפתיע אותו כמובן, הם רגילים לפגוש בפרומוסקה כל מיני פירות שונים ומשונים שבארץ לא היו רואים מעולם... אבל הפרי הזה היה פשוט בצורת מסוק! כמו המסוק ששמוחיק מנסה לבנות כבר כמה ימים. הוא בצבע אפור בהיר עם קליפה מחוספסת ונקודות שחורות, והעלה הגדול שלו התנופף מעליו כאילו הוא הכנפיים של המסוק.

בלי להסס קנה שמוחיק את הפרי, מתעלם מכך שהוא לא נראה מגרה במיוחד. הוא יביא אותו הביתה וכולם יברכו שהחיינו בארוחת ערב ויאכלו את פרי המסוק שלו... מבפנים...

היי רגע! נעצר פתאום כשהפרי המחוספס מטלטל בשקית שבידיו, מותר בכלל לברך שהחיינו ולאכול פרי חדש בספירת העומר?

האם תדעו איזו הלכה מסתתרת?

השעון הראה על השעה 5 ושמוליק נשם עמוק וניגש הזיעה נטפה על מצחו של שמוליק ללא הפוגה, אבל הוא היה מרוכז כל כך באביזרים השונים שהתעסק ביניהם ורק מידי כמה דקות עצר לרגע כדי לנגב את פניו הרטובות. הקיץ כבר הגיע לפרומוסקה, ובקיץ חם שם מאוד. אבל החום הכבד שבחוץ לא הפריע לשמוליק במלאכת האיסוף וההרכבה שלו. תמיד אהב

שמוליק מאז היה ילד קטן, לאסוף חלקים קטנים וגדולים מכל מיני מכונות ישנות, או כל מיני חפצים וגרוטאות שונות ומשונות שאסף, ולנסות ליצור ולהרכיב מהם המצאות וניסויים מעניינים. עכשיו עבד במשך כמה שעות על הכנת מסוק קטן שמוליק היה בטוח שתוך כמה שעות הוא יצליח לעוף, הוא רק ימצא עוד חלק מתאים וזה חייב לעבוד! היה לו את הבסיס של טיסון מקצועי שהתקלקל, חיבר אליו מאווררים קטנים מהסוג שמחלקים בפרסונים של תהלוכות לג בעומג, ותוך טכניקות שונות שניסה הוא קיווה שזה יצליח לו בסוף. "טוב, לא הצלחתי היום" התייאש לבסוף וקם ממקומו, "אמשיך מחר בעז"ה" החליט

ויצא מהחצר האחורית של הבית חב"ד, שם הייתה לו פינה פרטית משלו שאליה הביא את כל הגרוטאות שלו, ושם ערך את הניסויים שלו.

במדור זה תוכלו לנסות לשער מהי ההלכה שמסתתרת בספור נשמח מאד אם תשתפו אותנו במסקנות שלכן.

hebrew@myshliach.com

ההלכה הקודמת:

מי שלא ספר ספירת העומר בלילה, יספור ביום בלא ברכה, ובשאר הלילות יברך. ואם דילג פעם אחת שלא ספר גם ביום – יספור שאר הלילות בלא ברכה, ויכול לצאת ידי חובתו בשמיעה מאחרים. ובספק אם דילג יום – סופר בברכה.

תודה רבה לשלוחים ששלחו אלינו את התשובה:

מושקא בוטמן - קומבודיה
חיה מושקא הלפרין - בולגריה

נושא / נושאים

תעזור לעצמך

כך מתחילים את ימי הקיץ

ללימוד תורה, בהדרכה ובליווי בקיום מצוות ועוד.

לפעמים, עלול היצר הרע לצוף ולהעלות טענה. לצערנו, נראה שעלולים אנו להיתקל בה די הרבה, ואולי אפילו כבר נתקלנו בה: אנחנו עוסקים עמוק באמצע סוגיה, רוצים לסיים את הדף או את הפרק, או שלחילופין יש לנו משהו מאוד חשוב ונכון ונעלה לעשות, ופתאום לפתע, דווקא אז, מבקש מאיתנו המקורב שנעזור לו עם איזה משהו פשוט... אנחנו יכולים לכאורה קצת להתעצבן. הרי אנחנו עוסקים כעת בכאלה דברים חשובים ונעלים, ופתאום הוא מבקש מאתנו שנרד בדרגתנו בשביל להתעסק בדבר כזה פשוט. כמו שנהיה באמצע לימוד ארוך במאמר חסידות ופתאום נתבקש לעזור ליהודי ללמוד אלף בית. זה עלול לגרום לתחושה לא נעימה מבחינתנו לעשות אותה ולעזור לו.

למען האמת, הרחקנו לכת. זה לא חייב להיות דווקא עם המקורב בבית חב"ד ובפערים כאלה גדולים. אם קצת נתבונן בזה נגלה שמקרים דומים כמו אלה מתרחשים לנו לא אחת ביום יום. זה יכול להיות עם החבר ללימודים שמבקש מאתנו עזרה קטנה וכן בלי סוף דוגמאות על פעמים שבהם חושבים אנו שיהיה זה ירידה מבחינתנו באם נתייחס לאותה בקשה של החבר. מהו באמת הפתרון לכך?

דבר ראשון א געזונטער זומער (קיץ בריא) לכולכם. כעת אחרי חג הפסח, אחרי שהתרעננו מספיק במהלך ימי החג וחוזרים לשגרה זה הזמן המתאים היותר לאחל לכל אחד ואחד מכם הצלחה רבה בלימוד התורה ובעזרה הגדולה בניהול בית חב"ד במקום מגוריכם.

אבל יש עוד משהו חדש, שהתחלנו לעשות החל מהשבת האחרונה. משהו שילווה אותנו מידי שבת בימות הקיץ – עד לראש השנה הקרב ובא. וניחשתם נכון, הכוונה היא לפרקי אבות, שפרק אחד ממנו נקרא בכל שבת לאחר תפילת המנחה. כשנסיים לקרוא הכל עד חג השבועות, נשוב ונתחיל מהתחלה כך עוד פעם ועוד פעם עד לסוף השנה, כפי שנהגו רבותינו נשיאנו.

בטח שמתם לב שלא משנה איזה פרק נקרא - תמיד נפתח עם אותן שתי שורות קטנות המופיעות למעלה - "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא", שאת מאמר חז"ל זה אנו כמובן מכירים היטב בזכות שנים-עשר הפסוקים שלימד אותנו הרבי לומר בכל הזדמנות.

מה בעצם באה המשנה לומר לנו במשפט זה?

בעצם, אתה עוזר לעצמך

נניח רגע את השאלה הזו בצד ונעבור לנושא אחר. כולנו, בטח כשלוחים, יוצא לנו לא אחת וייצא לנו וודאי מלא פעמים בהמשך החיים להתעסק עם יהודים הרחוקים מחיי תורה ומצוות, בחברותא

עולם ישר, או הפוך בכלל?

חכמינו זיכרונם לברכה מגדירים את העולם הזה שלנו, עולם השקר, כ"עולם הפוך". עולם שאיננו יכולים באמת לעמוד על טיבו האמתי כיוון שהכל בו הפוך. במבט חיצוני יכול מישהו להיראות רשע אך באמת הוא צדיק גדול וכן הלאה והלאה. הכל כאן מתעתע ומבלבל. את עולם הבא לעומת זאת מגדירים חז"ל כ"עולם ישר". שם הכל מתגלה בדיוק כפי שהוא באמת.

אם לחזור לנושא הקודם - זה בדיוק כך. מגיע אלינו יהודי בבית חב"ד שמבקש שנלמד אותו אלף בית בזמן שעוסקים אנו בעניינים נעלים ביותר, בעולם הזה יכול להיראות כאילו אנחנו עושים לו טובה בזה שאנחנו עוזרים לו, כי לכאורה הוא כלל אינו בדרגתנו ובמעלתנו. אבל המבט הזה אולי הוא מבט לא נכון, כי כאן בעולם הזה הכל הפוך. בעולם הבא, יתכן שתופתע לגלות שדווקא אתה מקומך בגהינום ואילו נשמתו של אותו יהודי גבוהה היא במאוד ושייך הוא לגן עדן. לכן, אם רוצה אתה לזכות בטוח לגן עדן - שווה לך ללמד אותו כדי שתיהפך ל"רבו" שממנו קנה תורה, וכך בעולם הבא כאשר תשב אתה בגהינום והוא בגן עדן יעשה הוא כל מאמץ בשביל להביא גם אותך לגן עדן כי אתה הרי רבו. את התיאור הזה אגב, ממש כך, נציין, מביא הרבי עצמו בהתוועדות שבת פרשת שמיני תשי"ב, מברכים החודש ניסן.

ומזה מבינים אנו בנקל שלעזור ליהודי שני במה שרוצה, יכול להיות שבזה אנו

שאלות לשלח

בפינה זו תוכלו להפנות שאלות לאחיכם השלוחים.

שאלות בענייני השליחות, שאלות בענייני הלימודים שלכם. ואפילו סתם שאלות כי אפשר.

זהו המקום בשבילכם!!

שאלות ותשובות ניתן לשלוח למייל
HEBREW@MYSHLIACH.COM

עושים בעיקר טובה לעצמנו ולא לאותו אחד. ולכן אסור לנו לראות בזה נטל או עניין פחות נוח. הוא הרי נעשה לטובתנו ורק בשבילנו.

חלק לעולם הבא

וזה מה שחז"ל מגיעים ללמד אותנו עם "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא" - את החשיבות הזו שבהתעסקות עם הזולת מבלי לחשוש שאנחנו נהיה אלה שנפגע מכך.

אבל רגע, עוד לא סיימנו: כי אם אכן כך שיכול להיות בעצם שבעולם הבא יתגלה עד כמה שגדול דווקא אותו יהודי, כיצד בכלל ובאמת יש לנו לכל אחד מאתנו את הכוח לעזור לו וללמד אותו. על זה אומרת המשנה כבר בפתחת המסכת ש"משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושוע", על ידי משה רבינו וממשיכי דרכו לאורך הדורות מקבלים בני ישראל את הכוח להשפיע על הזולת מתוך אהבת ישראל עוד ועוד.

ננצל אם כן אנחנו את המסר הזה מפרקי אבות, וננהג כלפי כל יהודי בשמחה ובמאור פנים. בדיוק כמו שהרבי לימד אותנו לעשות ונתן לנו את הכוח לכך.

ושוב, א געזונטער זומער!

